

عشق مابی دے لایاں آگئیں
ایہ لگیاں کون بجھاوے ہو

میں کیہ جاناں ذات عشق دی
جیہڑا ور در چا جھکاوے

نہ سووے نہ سوون دیوے
ستیاں آن جگاوے ہو

میں قربان تنہاں دے بابو
جیہڑا وچھڑے یار ملاوے

عشق دی گل اولی
جیہڑا شرع تھیں دور ہٹاوے ہو

قاضی چھوڑ قضا ئیں جاون
جد عشق طمانچہ لاوے

لوک ایا نے متیں دیون
عاشق مت نہ بھاوے

مڑن محال تنہاں نور بابو
جہاں صاحب آپ بلا وے

عاشق شوہدے دل کھڑایا
آپ وی نالے کھڑیا

کھڑیا کھڑیا ولیا ناہیں
سنگ محبوباں رلیا

عشق فکر دیاں سب بھل گئیاں

جد عشقے نال جاں ملیا

میں قربان تنہاں توں بابو

جنہاں عشق جوانی پڑھیا

عشق آسانوں لسیاں جاتا

کر کر آوے دھائی

چتول ویکھاں عشق دسیوے

خالی جگہ نہ کائی

مُرشد کامل اوہ میلیا

جس دل دی تا کی لابی

میں قربان اس مرشد توں

جس دسیا بھیت الہی